

Scripta publica Viteb. 1768

1. Rose, Ad. J.: *differentia* 1768
2. Glüller, J. P.: *de cautionibus* 1770
- 3/4. Tempel, J. C.: *monumenta* 1781/2
5. Boehm, J. R.: *Species* 1788
- 6,12. " " *de plantis 1.2.* 1789/90
1. " " *Dispositio* "
8. Leonhardi, J. G.: *Commentatio* 1790
9. Rosewitz, J. F. S.: *Semiology* "
10. Nuernberger, C. F.: *apoplexia* "
12. " " *criteria* "
14. " " *de militibus* 1793
- 15-17. Schlaun, J. F.: *Observationum p. 2-4.*
18. Titius, S. K.: *Interpretatio* 1796-98
- 19-21. Schlaun, J. F.: *Sylloge p. 1.2.3.* 1799-
22. Kreysig, F. L.: *Observationes* 1801
22. " " *peripneumonia* "
- 23/4. Ermel, J. G.: *Acta (Monumenta)* 1800/01

Scripta publica Lipsiensia 1622-1799

41. Quitschreiber, G.: *praecepta*. Jenae 1606
42. Weigel, E.: *Methodus* 1673
43. Meditatio natalitia 1735
44. Cellarius, L. F.: *Quaestiones*. 1776
45. Schwarz, G.: *prolegomena*. Rintelii 1771
46. Quistorp, J. N.: *Lutheranismus*. 1704
47. Dannhauser, J. K.: *Colluvies* 1665

Inv VI 216
(1)

Scripta publica Viteb. 1768

1. Bose, Ad. J.: differentia 1768
2. Stiller, J. S.: de cautionibus 1770
- 3/4. Tempel, J. C.: monumenta 1781/2
5. Boehm, G. R.: Species 1788
- 6/12. " . . . de plantis 1.2. 1789/90
1. " . . . Dispositio "
8. Leonhardi, J. G.: Commentatio 1790
9. Poewitz, J. F. S.: Semiotica
- 10/11. Nuerberger, C. F.: apoplexia "
12. " . . . crituria "
14. " . . . de militibus 1793
- 15-17. Schlausner, J. F.: Observationum p. 2-4.
18. Titius, P. K.: Interpretatio 1796-98
- 19-21. Schlausner, J. F.: Sylloges p. 1.2.3. 1799-
22. Kreysig, F. L.: Observaciones 1801
22. " . . . pneumonia "
- 23/4. Ermel, J. S.: Acta (Monumenta) 1800/01

Scripta publica Lipsiensia 1622-1799

25. Hennem, Z.: Evidenciorologia 1622
26. Calovius, A.: loci 1670
27. De Rom. ecclesia 2. 1768
28. Scharfenburg, J. S.: de consensu 1780
- 29-36 Erasmus: Autographa 20, 21, 23, 25-29. 1795-99

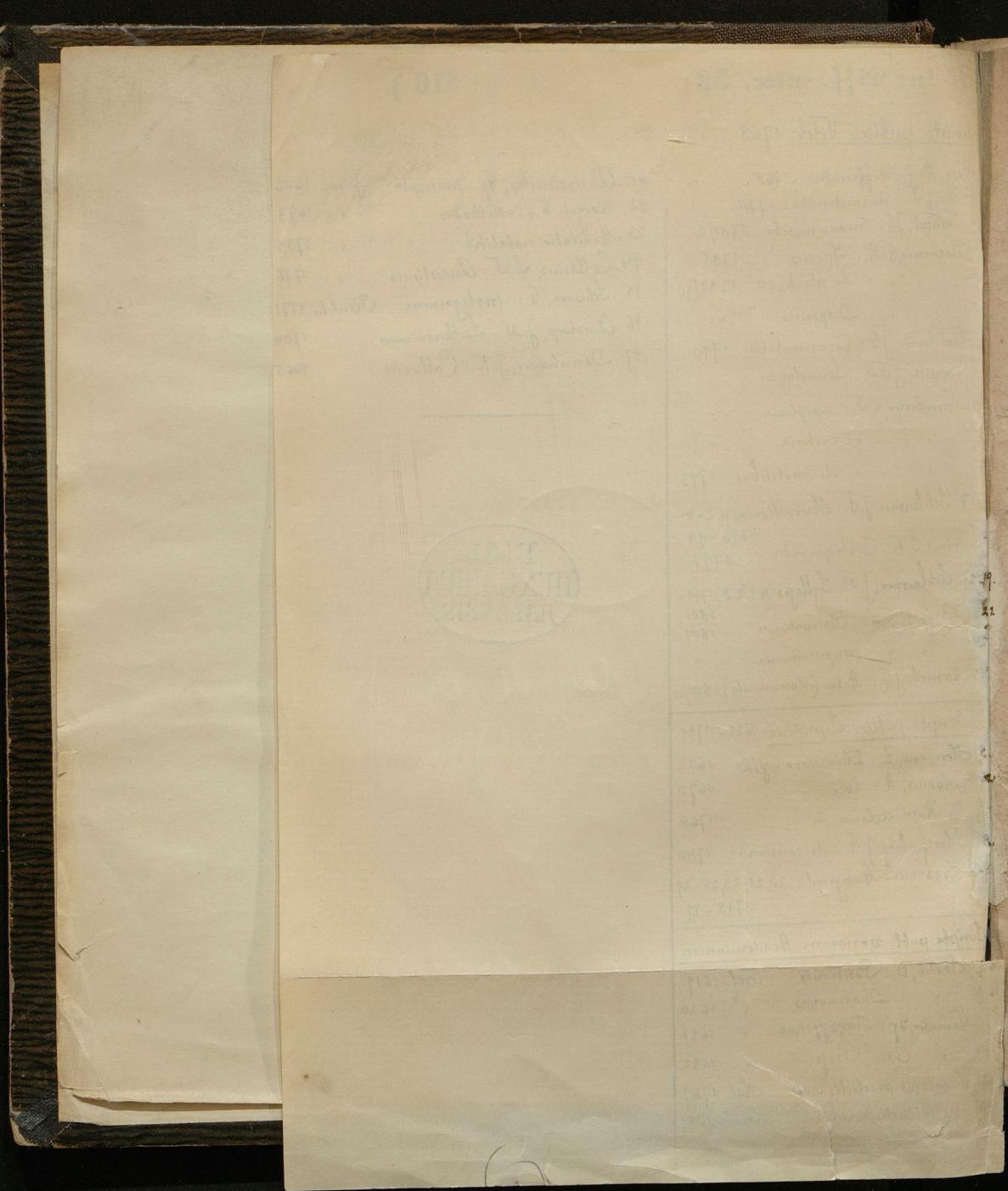
Scripta publ. variarum Academiarum.

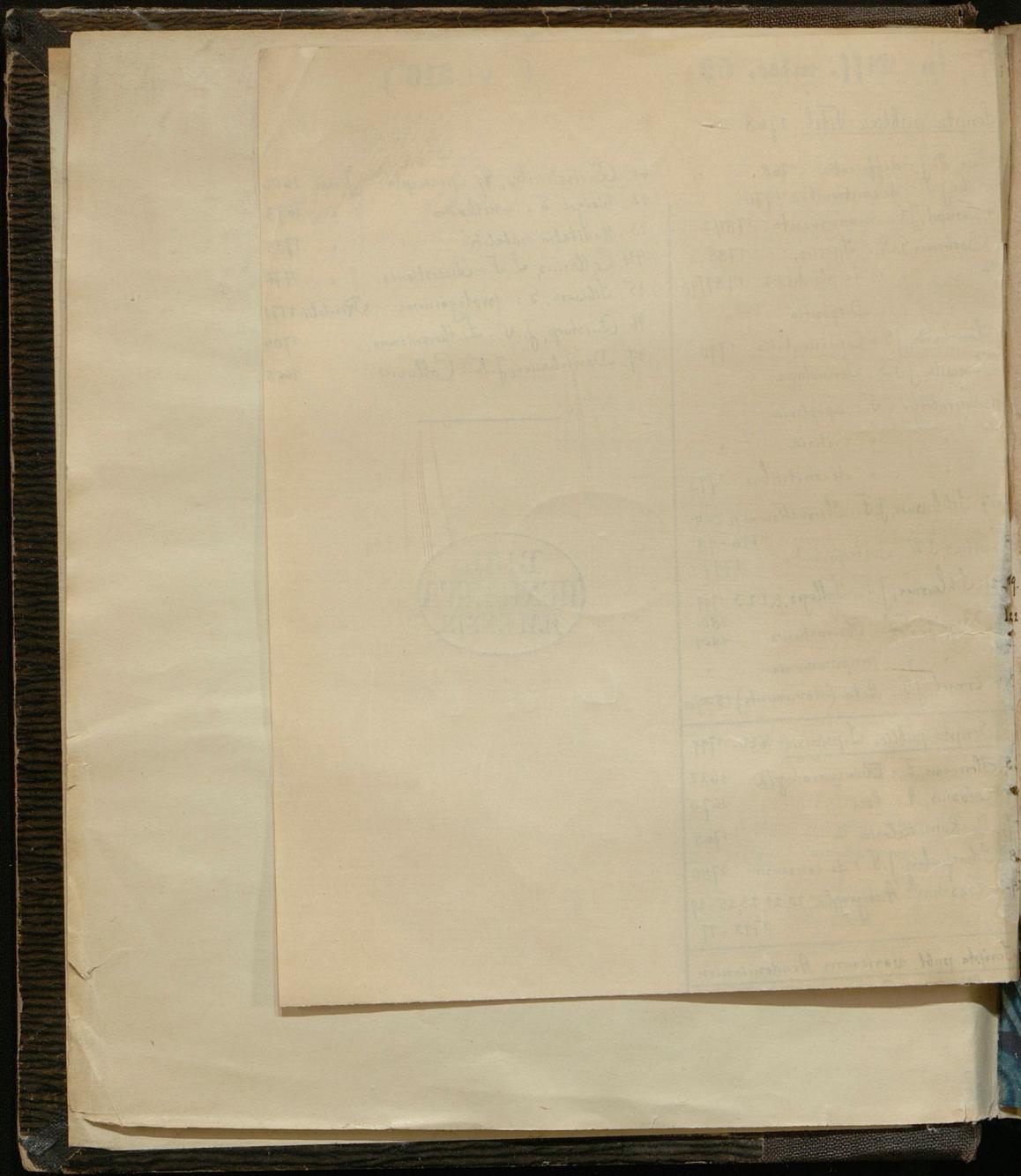
- 36 a. Stahl, D.: Positiones. Tr. 1619
- 36 b. " . . . Duodenarius 1620
37. Neander, G.: Παραγγέλμα 1621
38. " Chr.: Progr. 1622
39. Catalogus praelectionum. Ital. 1769
40. Meier, Gerh.: lab. in Hamb. 1697

41. Quitschreiber, G.: praecpta. Jenae 1606
42. Weigel, E.: Methodus 1673
43. Meditatio natalitia 1735
44. Cellarius, L. F.: Quaestiones. 1776
45. Schwarz, G.: prolegomena. Rinteli 1771
46. Quistorp, J. N.: Lutherianus. 1704
47. Dannhauer, J. K.: Colluvies 1665

Inv VI 216
(1)

Script

1. Bas

2. Hill

3/4. Ja

5. (B

6. 12.

7.

8. Le

9. Po

10. N

11. 12.

13.

14.

15-17.

18. Ja

19-21.

22.

22a

23/4. 1

5.

OBSERVATIONVM NONNVLLARVM
DE
PATRVM GRAECORVM AVCTORITATE ET VSV
IN CONSTITVENDA VERSIONVM GRAECARVM
V. T. LECTIOME GENVINA

P A R S II.

Q V A A D

NATALE CHRISTI SACRVM

A. M D C C X C V I

IN ACADEMIA VITEBERGENSI

RELIGIOSE CELEBRANDVM

P V B L I C O N O M I N E

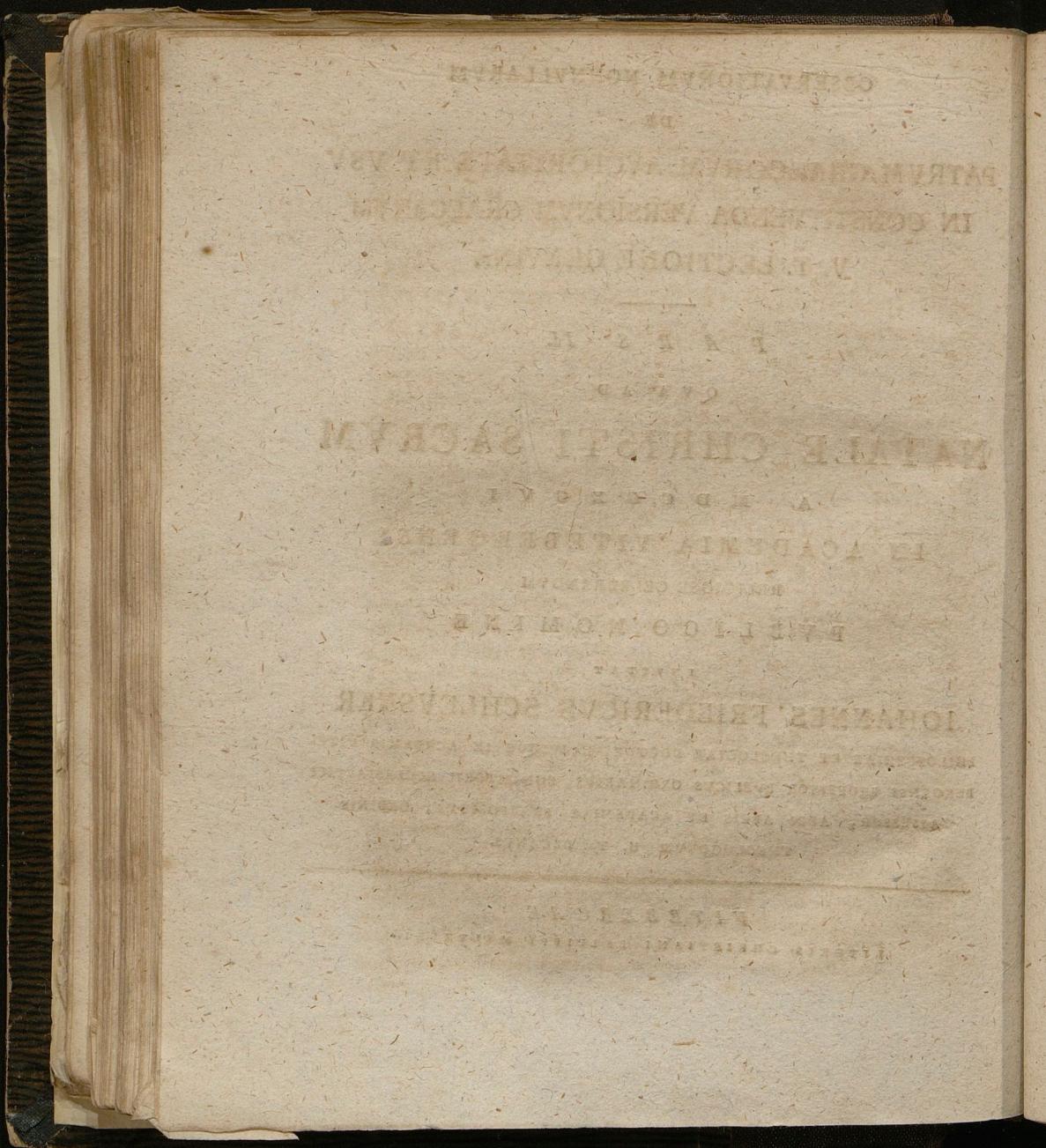
I N V I T A T

IOHANNES FRIEDERICVS SCHLEVSNER

PHILOSOPHIAE ET THEOLOGIAE DOCTOR, HVIVSQVE IN ACADEMIA VITE-
BERGENSI PROFESSOR PVBLCVS ORDINARIVS, CONSISTORII ECCLESIASTICI
ASSESSOR, AEDI ARCS ET ACADEMIAE PRAEPOSITVS, ORDINIS
THEOLOGORVM H. T. DECANVS.

V I T E B E R G A E

LITERIS CHRISTIANI PHILIPPI MELTZERI.

OBSERVATIONVM NONVLLARVM

DE

PATRVM GRAECORVM AVCTORITATE ET VSV
IN CONSTITVENDA VERSIONVM GRAECARVM
V. T. LECTIOME GENVINA

P A R S II.

Superiore libello, quo de Patrum Graecorum auctoritate et vsu in constituenta Versionum Graecarum V. T. lectione genuina obseruationes nonnullas proponere insituumus, iusto idoneorum exemplorum numero docuisse videmur, textum authenticum et antiquum Patrum Graecorum, maxime in iis locis, quos e Scriptura Sacra adducere solent, e limpidis autographorum fontibus nec per librarios nec per editores fidos aequa ac peritos idonea cura ac diligentia semper in vulgares editiones deriuatum esse, immo tanta interdum et editores et librarios in describendis Patrum libris vlos esse licentia, vt allegationes locorum SS. in scriptis Patrum haud raro, maxime in pericopis verbofioribus sacri textus, admodum incertas et ambiguas reddiderint. Admodum autem a vero aberraret, qui has corruptiones textui Patrum Graecorum ab editoribus pariter ac librariis illatas omnem eorum usum et auctoritatem in emendandis et augendis Versionum Graecarum V.T. fragmentis tollere, contendere auderet. Etsi enim concedimus, a librariis ac editoribus nonnullis dicta quedam SS. in Patrum Commentariis excitata ad textum codicum iuniorum, aut exemplaria typis iam edita immutata et refacta esse; non tamen omnes hoc nomine accusandos ac reprehendendos esse statui et evinci potest. Immo negari nequit, scripta Patrum Graecorum praestantissimorum inter recentiores haud paucos nacha esse editores, qui summa fide ac diligentia in excutiendis codicibus manuscriptis veteribus fuerint versati, locis librariorum imperita et incuria corruptis medicinam.

A 2

attule-

attulerint, ac ita iusta ac diligentि plurium codicum collatione efficerint, vt textus eorum graeci recensio perfecta ac omnibus numeris absoluta harum literarum studiosis exhiberetur. Nec alio consilio, quae superiore libello de hac re disputauimus, a nobis sunt proposita, quam vt omnes, qui Patrum Graecorum scriptis ad rem criticam Versionum Graecarum V. T. vti velint, moneremus, opus esse, vt optimae et praestantissimae Patrum editiones, eaque lectionum variantium sylva notisque ac prolegomenis criticis instructae, diligenter conferantur, quam in rem praeципiam utilitatem praeflant editiones, quas Benedictinorum curae debemus. Nec de sunt criteria sat multa atque luculentia, quorum ope textus graecus V. T. e codicibus iunioribus aut ex edito aliquo exemplo in Patrum scriptis a librariis ac editoribus subslitutus, a textu graeco, quem Patres e codicibus suis descripsierunt, discerni possit. Haud raro enim ex explicatione adiecta, aut consilio excitantis, et omni orationis serie, quam lectionem Patres graeci in codicibus suis inuenient, diligens eorum lector conieatura facile assequi potest, vt vel ex exemplis apparent, quae in *Observationibus criticiis in Versiones Graecas oraculorum Iesiae* (anno MDCCCLXXXVIII Goettingae editis) p. 20 et sequ. et in aliis nostris eiusmodi libellis data occasione protulimus. Nec opus est, vt de his criteriis vberius iam exponamus, quum omnis haec materia iam occupata sit a S. V. Griesbachio in *Diss. de Codicibus Euangeliorum Origenianis* (Halae 1771. 4.) pag. 36 seq. ad quam lectores lubenter remittimus.

Sed vsus Patrum Graecorum in constituenda Versionum Graecarum V. T. lectione genuina non hac vnica premitur difficultate, vt ante omnia querendum sit, qua fide editores et librarii vsl sint in commentariis Patris cuiusdam typis excusis. Eorum enim scripta etiam ideo non nisi summa cum cautione ac circumspectione ad amplificandos criticos sacrae fontes adhiberi possunt, quoniam constat, ipsos Patres antiquiores in allegandis singulis SS. locis interdum minus accuratos fuisse, et non solum inter legendum oculis et visu aut memoria deceptos ab originali scriptura aberrasse, sed etiam neglegentia abreptos ac pro lumen haud raro textum codicum graecorum V. T. quo vtebantur, modo hac modo illa ratione immutasse. Huius eorum neglegentiae in excitantibus SS. locis iam exempla idonea proferamus, ita, vt omnia, quae hue pertinent, ad certas classes reuocemus, atque rationem sequamur,

quam

quam *Dan. Heinsius* in *Prolegomenis in Exercitationes sacras*, sed ratione librorum N. T. vnicē habita, sequutus est. Iam vero dum hoc agimus, vt, quantum sibi Patres Graeci in adducendis aut citandis singulis SS. locis interdum permiserint, vberius ostendamus, non possumus plane silentio praeterire, quod saepius iam obseruatū fuit a Viris Doctris, Patres, vel memoriter describentes vel paulo neglegentiores, voles, quae prorsus idem valent, in earum, quae in textu sacro legebantur, locum interdum reposuisse. Veritatem huius obseruationis a *Crojo* (in Obseruationibus sacris et historicis in N. T. cap. XVIII. p. 135) iam propriae, exempla satis euincunt, quae ex libellis obseruationum nostrarum, iam inde a longo tempore subsecuīs horis diligentē allegationum SS. in *Patrum scriptis obuiarum collatione enatis*, hac opportunitate oblata colligamus ac disponamus. Inter vocabula autem ταυτοδυναμεῖται in *Patrum scriptis* haud raro confusa ac permutata sequentia sunt prae ceteris obvia: Ἀναπάνουμαι καθίζομαι. *Mich.* IV. 14. καὶ ἀναπαύσομαι ἔκαστος. *Iustinus M.* in *Dial. c. Tryph.* *Iud.* p. 203 καὶ καθίσομαι ἀνήρ — Ἄφεων et Μωῆς. Ἄφεσιν et Μωῆς. *Prou.* XXVI. 5. ἀλλὰ ἀποκρίνεται ἀφεσον κατὰ τὴν ἀφεσονην ἀντεῖ. *Clemens Alex.* *Stromat.* L. V. p. 554. ἀποκρίνεται τῷ μωέῳ ἐκ τῆς μωείας ἀντεῖ. — Ἀποστέλλω et Επιστέλλω. *Ezech.* XXIV. 4. καὶ τὸ πλανάμενον ἐπὶ ἀπεστέλλεται. *Athanasius Alex.* in *Sermone de Fide* p. 19. (*T. II. Montfauconii Novae Collectionis PP. Graecorum*) καὶ τὸ πλανάμενον ἐπὶ ἀπεστέλλεται. Ex hoc loco Athanasii lectio codicis Alexandrinī emendari facile potest. — Ἀπό et Εξ. *Micha* V. 2. ἐξ ἡμερῶν εἰώνος. *Athanasius Alex.* in eodem *Sermone de Fide* p. 17. αἱ ἡμερῶν εἰώνος — Ἄντη et Ἀνθεώπος. *Prou.* VIII. 32. μακάριος ἀνήρ, ος εἰπειθετεται με. *Clemens Alex.* *Paedagog.* Lib. II. p. 186. μακάριος ἀνθρώπος κ. τ. λ. *Ionas* IV. 11. ἀνθρώπων. *Iustinus M.* *Dial. c. Tryph.* *Iudaeo* p. 202 ἀνδεῶν, quam lectionem etiam editio Complutensis tuerit. — Αἰνέω et Υπερέω. *Psalm.* CXLVIII. 3. *Symmachus*: αἰνέτε. *Theodoreetus* pag. 1577 ed. Halensis. Ο δὲ Σύμμαχος, ὑμνεῖτε αὐτὸν ποίντες αἰσχέες φωτός· Ἐτω καὶ οἱ ἀλλοι. *Psalm.* CL. 2. *Symmachus* ὑμνεῖτε. *Theodoreetus* p. 1583 αἰνέτε. — Βλέπω et Εἴδω. *Psalm.* X. 11. τῇ μη βλέπεν. *Eusebius* in Commentario ad h. l. τῇ μη εἶδεν. — Δίδωμι et Τιθημι. *Ief.* L. 6. τὸν γῶτον με ἔδωκα εἰς μάστιγας. *Iustinus M.* *Apol.* I. p. 66. τ. v. μ. τιθεικα εἰς μάστιγας. *Ezech.* III. 17. σκοποὺ δέδωκα σε. *Iustinus M.* *Dial. c. Tryph.*

Iud. p. 180. σκοπὸν τεθεῖσα σε. — Διηγέομαι et Ἀπαγγέλλω.
 Psalm. XXI. 22. διηγήσομαι. Eusebius in Commentario in Psalmos p. 35.
 απαγγελῶ. — Διὰ et Ἐκ. Ies. XXVI. 18. διὰ τὸ φόβον. Eusebius
 ib. p. 185. ἐκ τῷ φόβῳ. — Διατίθημι et συντίθημι. 1 Sam. XXIII. 18.
 καὶ διέντο. Eusebius I. 1. p. 220. καὶ συνέδεντο. — Ἐκγείομαι et
 ἀνίημι. Psalm. III. 5 ἔξηγέθην. Iustin. M. Apol. I. p. 66 αὐτέσην. Idem
 tamen in Dialogo cum Tryphone Iudeo pag. 193 receptam lectionem
 ἔξηγέθην tuetur. — Ἐναγγελίζομαι et ἀναγγέλλω. Psalm. XCIV.
 ἔνανγγελίζεσθε. Iustinus M. Apol. I. p. 68 αὐταγγέλλατε, sine dubio e
 comminate sequente. — Ἐνώπιον et ἔμπροσθεν. Ies. I. 7 ἐνώπιον ὑμῶν.
 Iustinus M. Apol. I. p. 71 ἔμπροσθεν αὐτῶν. — Ἐν et Ἐπι. Psalm.
 XXXII. 2 ἐν τῷ κυρίῳ κ. τ. λ. Eusebius in Commentario in Psalmos ἐπὶ¹
 τῷ κυρίῳ. — Ἐπειδὴ et Ἀνθ' ὥ. Prou. I. 24 ἐπειδὴ ἐκάλεν. Eusebius
 I. 1. pag. 307 ἀνθ' ὧν ἐκάλεν. — Ἐνεαντίον et Ἐναντί. Genes. XIX. 27
 ἐνεαντίον κυρίος. Iustinus M. in Dial. c. Tryph. Iudeo. p. 150 ἐνεαντί κυρίος,
 ut etiam legitur in editione Complutensi. Eadem lectionis varietas et
 iam reperitur in loco Genes. XVIII. 22, qui laudatur a Iustino ib. p. 153.
 — Ἐπειδὼν et Ἐπειδὴ. Genes. XIX. 19 ἐπειδὼν. Iustinus M. in Dial.
 c. Tryph. Iud. p. 153 ἐπειδὼν. — Ἐπι et Ἐσ. Genes. XIX. 24 ἐπὶ Σόδομα.
 Iustinus M. Dial. c. Tryph. Iud. p. 153. εἰς Σόδομα. Prou. II. 2.
 ἐπὶ νεθέτησιν. Clemens Alex. Strom. I. p. 270 εἰς νεθέτησιν. Ies. V. 6.
 εἰς αὐτὸν. Eusebius in Commentario in Psalmos p. 253 ἐπ' αὐτὸν. —
 Ἐιδὼν et Ὁρέα. Iosua V. 13 ἐδεν αὐθεωπον. Iustinus M. Dial. c. Tryph.
 Iud. p. 159 ὁρὲν αὐθεωπον. — Ἐνεαντίον et ἐνώπιον. Ies. LIII. 2 ἐνεα-
 τίον αὐτῷ. Iustinus M. Apol. I. p. 72 ἐνώπιον αὐτῷ. Psalm. XLIX. 13
 ἐνεαντίον. Iustinus M. Dial. c. Tryph. Iud. pag. 121 ἐνώπιον. Eadem
 permutatio vocum harum reperitur etiam in inscriptione Psalmi XXXIII
 collata cum Eusebii Commentario in Psalmos. Ies. LIII. 2 αὐτηγέλλα-
 μεν ἐνώπιον ἐνεαντίον αὐτῷ. Sed pag. 230, ubi eundem locum laudat,
 habet lectionem ἐνεαντίον, quam omnes codices Versionis Alexandrinae
 tinentur. Addo etiam locum Prou. XI. 1 ἐνώπιον κυρίος collato Clemente
 Alex. Strom. II. p. 394 ἐναντί θεός. — Ἔσθω et Ἔσθια. Amos VI. 4
 ἔσθετες. Iustinus M. Dial. c. Tryph. Iud. p. 121 ἔσθιοτες. — Ἔως
 et Μέχρι. Malach. I. 11 καὶ ἔως δυσμῶν. Eusebius in Commentario in
 Psalmos p. 108, 212 et 636. καὶ μέχρι δυσμῶν, ut etiam legitur in edi-
 tione

tione Complutensi. — Ἔρχομαι ετοῦ Ηνω. Zach. IX. 9 ἵδε ὁ βασιλεὺς ἔρχεται σοι. Iustinus M. Dial. c. Tryph. Iud. p. 149 ἵδε ὁ βασιλεὺς σεβῆται σοι. — Εἰσέρχομαι ετοῦ Εἰσπορέουμαι. Prou. VI. 29 ἔτως ὁ εἰσελθῶν πρὸς η. τ. λ. Sed Theophilus ad Autolycum Lib. III. p. 389 ἔτως ὁ εἰσπορέουμενος πρὸς η. τ. ε. — Εἰσαγέω επαγέω. Prou. VIII. 6 εἰσαγέσσατε μα. Clemens Alex. Paedag. I. p. 128 ἐπαγέσσατε μα. — Θηγέον ετοῦ Ζων. Daniel VII. 7 θηγέον τέταρτον. Eusebius in Commentario in Psalmos p. 16 ζων τέταρτον. — Θυμός ετοῦ θυγή. Daniel VIII. 6 ἐν θυμῷ θυγῆς. Chrysostomus ἐν θυγῆ. Vide notas ad Chrysostomum T. VI. p. 242 et eruditissimi Medici A. Heringae Observationses criticas p. 54. — Ἄδει ετοῦ Ιε. Ies. LIII. 13. Ἄδει. Iustinus M. Apol. I. p. 72 Ἄδει γαρ. — Κύριος ετοῦ Θεος. Psalm. XCIV. 5 ὁ δὲ κύριος τῆς ἡρανθεῖς ἐποίησεν. Iustinus M. Apol. I. p. 68 ὁ δὲ Θεός τῆς ε. ε. Ierem. IV. 4 τῷ θεῷ υμῶν. Idem in Dial. c. Tryph. Iud. pag. 126. τῷ κυρίῳ υμῶν. Genel. IX. 27 ὁ Θεός. Idem ibid. p. 230 ὁ κύριος. Prou. VIII. 26 κύριος. Iustinus M. I.I. p. 158 Θεός. Psalm. XV. 2. κύριος μα. Eusebius in Commentario in Psalmos ad h. l. θεός μα. — Καταφύτεον ετοῦ Καταφύτευμα, Ierem. XXXVIII. 22 εἰς καταφύτευσιν. Sed Athanasius Alex. in Sermone de Fide (p. II T. II. Collectionis Nouae Patrum Graecorum ed. Montfaucon) hunc locum ita laudans: ιερεμίας ἐπεν κατὰ τὴν τῶν ὁ ἐρμηνευτῶν ἔκδοσιν, habet: εἰς καταφύτευμα. Confer Spicilegium nostrum I. Lexici Bieliani p. 68 sequ. — Κατὰ πρόσωπον ετοῦ Εγάπιον. Ierem. XLII. 19 κατὰ πρόσωπον. Athanasius Alex. in Sermone de patientia p. 57. T. II. I.I. ἐγάπιον. — Καρδία ετοῦ ψυχῆς. Prou. XXI. 1 καρδία. Athenagoras in Legatione pro Christianis p. 293 ψυχῆς. — Κατεσθίω ετοῦ φάγω. Ies. I. 7 κατεσθίσσων αὐτῆν. Iustinus M. Apol. I. p. 71 αὐτῆν φάγεστα. — Κακός ετοῦ Πονηρός. Amos VI. 3 εἰς ἡμέραν κακήν. Iustinus M. in Dial. cum Tryph. Iud. pag. 121 εἰς ἡμέραν πονηράν. — Καθεύδω ετοῦ Καθαίδωμα. Amos VI. 4 οἱ καθεύδοντες. Iustinus M. I.I. p. 121 οἱ κοιμώμενοι. — Δαλέω ετοῦ Λέγω. Genel. XVIII. 33 λαλῶν τῷ Αβραάμ. Iustinus M. Dial. c. Tryph. Iudeo. p. 153 λέγων τῷ Αβραάμ. — Διψειτοῦ Νότος. Genel. XXVIII. 14 καὶ λίθα. Iustinus M. I.I. p. 156 καὶ νότον. — Λαὸς ετοῦ Τένος Ies. LVIII. 1 καὶ ἀναγγειλῶν τῷ λαῷ μα. η. τ. λ. Iustinus M. I.I. p. 237 καὶ ᾧ τῷ γένει μα. Saepius autem vocabulum γένος in versione Alexandrina hebraico סְנִיא respondet, v. c. Genel. XXXIV. 16 coll. Esther II. 10. — Μέσον ετοῦ Αγα μέσον. Daniel VIII. 5 μέσον τ.ο. α.

Orige-

Origenes in Commentario in Genesin p. 6 ed. Huetii ἀντί μέσον. — Μήποτε et Μή. Genef. XIX. 19 μήποτε. Iustinus M. Dial. c. Tryph. Iudeo p. 153 μή. — Όδος et Ἀμφόδος. Ierem. V. 1 ἐν ταῖς ὁδοῖς. Eusebius in Commentario in Psalmos p. 179 ἐν τοῖς ἀμφόδοις. — Ὁσις et Ὁ. Ion. II. 11 σύρις. Iustinus M. Dial. c. Tryph. Iud. p. 202 οἱ. — Οἶκος et Τόπος. Iud. II. 6. secundum codicem Alexandrinum: ἕναστος εἰς τὸν οἶκον αὐτῷ. Sed Theodoretus Quaest. VII. εἰς τὸν τόπον αὐτῷ. — Πλάστων et Ποιέω. Genef. II. 7 καὶ ἐπλάστεν. Iustinus M. in Cohortat. ad Graecos p. 30 καὶ ἐποίησεν. — Πρεστός et Πρεστός. Zach. IX. 9 πρεστός. Iustinus M. Apol. I. p. 60 πρεστός. Idem in Dialogo cum Tryphonie Iudeo p. 135 πρεστότης habet loco πρεστήτης, quod legitur Psalm. XLIV. 4. — Πρεστός et Επί. Ief. LXV, 2 πρεστός λαὸν απειθέντα. Iustinus M. Apol. I. p. 65 et 66 ἐπὶ λαὸν απειθέντα. 1 Reg. XIII. 2 πρεστός τὸ Θυτ. Origenes in Commentario in Genesin p. 5. ed. Huet. habet ἐπὶ τὸ Θυτ. contentientibus Ald. et Complutensi. — Πρεστός et Πλαξα. 1 Sam. XXII. 2 πρεστός αὐτῷ. Eusebius in Commentario in Psalmos pag. 245 παρ' αὐτῷ. — Πρεστός et Μόχθος. In Catena PP. GG. T. I. p. 179, 188 et 200 pro voce πόνον, quae Psalm. IX. 14 in Symmachii reliquiis reperiatur, legitur μόχθον. — Πρεστόγων et Πρεστόφεω. Malach. I. 11 πρεστόγεται. Iustinus M. in Dial. c. Tryph. Iud. p. 126. et Eusebius in Comment. in Psalmos pag. 108, 212 et 636 πρεστόφερται. — Τρυμφαία et Μάχαιρα. Mich. IV. 3 ταῖς φρυμφαίαις αὐτῶν. Iustinus M. in Dial. c. Tryph. Iud. p. 203 ταῖς μάχαιραις αὐτῶν. Eandem ob causam paulo post μάχαιραν loco φρυμφαίαν posuit. Eorundem vocabulorum permutatione reperitur quoque haud raro in Codicibus MSS. Versionis Alexandrinae, v. c. Iud. IX. 54, vbi loco σπάστεν τὴν φρυμφαίαν με, quod habet exemplar Vaticanicum Romae editum, MSS. Oxon. et Ed. Complutensis habent σπάστον τὴν μάχαιραν με, ut etiam legitur teste Gratio in Epistola ad Millium p. 19 in Colbert. apud Chrysostomum (in Sermone de uno legislatore T. VI. p. 16) et Suidam (in voce αἴβιμέλεχ), quorum vero auctoritate post τὴν μάχαιραν rescribendum est τοι secundum textum hebraicum. Ierem. XI. 21 loco ἐν μάχαιρα Origenes in Commentario p. 109 ἐν φρυμφαίᾳ habet. — Σύμπαν et Πάν. Cohel. XII. 14 σύμπαν. Eusebius in Commentario in Psalmos p. 11 πᾶν, vocabulum γν̄tatius pro minus γν̄tato substituit. — Τέρπομα et χαίρω Zach. II. 10. τέρπε. Iustinus M. in Dial. c. Tryph. Iud. p. 208 χαίρε. — Υπεράνω et

et Υπεράνωθεν. Ezech. X. 19 ὑπεράνω. Iustinus M. in Cohortat. ad Graecos p. 30 ὑπεράνωθεν. — Τίος et Νεανίσκος. Ies. IX. 6 οὐος κορ. Iustinus M. Apol. I. p. 65 καὶ νεανίσκος. — Υπαρξία et Κτητικός. Prou. XIII. 11 ὑπαρξία. Sed Clemens Alex. Paedag. L. III. p. 261 κτητικός habet, quod eodem redit. — Υψώσ et Επαύσιος. Psalm. XXXVI. 20 ὑψωθῆναι. Eusebius in Commentario ad h. l. ἐπαύσιον. — Υπέρ et Περί. Ion. IV. 10 ὑπέρ τῆς κολοκύνθης. Iustinus M. Dial. c. Tryph. Iud. p. 202 περί τῷ σικυῶνος. — Φοβέομαι et Τιμῶ. Prou. XXIV. 21 Φόβος τὸν Θεόν. Theophilus ad Autolycum Lib. I. p. 345 τίμα τὸν Θεόν. — His, quae attulimus, exemplis, quae facile a nobis, si res postularerit, augeri possent, satis euincitur, ut opinarimur, Patres Graecos non solum verba similia et viuis eiusdemque significacionis haud raro pro arbitrio posuisse, sed etiam memoriter describentes, saepius vocem aequipollente voce permutasse, adeoque etiam hanc ob causam nonnisi caute ex eorum scriptis varias lectiones ad versiones Graecas colligendas esse. Sed et haec cautio certis limitibus circumscribenda est. Reperiuntur enim loca, vbi Patres de sensu tantum solliciti vocabula idem significantia permutasse quidem videntur, nihilominus tamen variam lectionem, diligenter inspectis codicibus manuscriptis, quibus utebantur, expresse- runt, qua etiam interdum ad emendandam et corrigendam receptam textus nostri impressi lectionem tunc in primis recte vti possumus, si aut propius ad textum hebraicum accedit, aut recepta sit difficilior, nec, cur Patres Graeci vulgarem lectionem immutauerint, causa appareat illa. Huc referendus fortasse est locus Prou. I. 18, vbi versio Alexandrino- rum verborum hebraicorum: וְאַתָּה γάρ οἱ φόνες μετέχοντες, sed Clemens Alex. Strom. III. p. 471 loco φόνες, quod merum glossema esse videtur, κηρύκτων habet, quod propius ad textum hebraicum accedit.

Eadem vero licentia, qua Patres Graeci, ut vidimus, singula SS. loca adducentes, verba similia et viuis eiusdemque significacionis pro arbitrio posuerunt, etiam, sed paulo rarius, in formulis loquendi similibus permutandis, vbi reperiuntur. Quo pertinent loca Zach. XIII. 9, vbi pro ἀνδρα πολιτην με Iustinus M. in Dial. c. Tryph. Iud. pag. 149 ἀνδρα τῷ λαῷ με habet, et paulo post formulam κούρος παντοκράτωρ cum formula κούρος τῷ δυάμεων permutauit, qua etiam pro eadem

p. 208 locum Zach. II. 10 adducens usus est; et i Sam. XXII. 2, ubi pro: *καὶ πᾶς κατάδυνος ψυχὴ* apud Eusebium in Commentario in Psalmos pag. 245 *καὶ πᾶσα κατάδυνος ψυχὴ* reperitur.

Nec possumus plane silentio praeterire, quod a re, quam hucusque tractauimus, minime est alienum, pro arbitrio interdum a Patribus Graecis commutatas esse vocum formas, numeros, casus, tempora, modos, voces simplices cum compositis et compositas cum simplicibus, compositarum item alias cum aliis, qua ratione in Codicebus N. T. a librariis haud raro variatam esse lectionem, exemplis idoneis docuit C. Bened. Michaelis in *Traclatione Critica de variis lectionibus N. T. caute diuidandis et colligendis* §. 6. Huic vero assertioni, vt, Patrum Graecorum ratione habita, fidem faciamus, singula, que obseruauimus, selectis exemplis illustrabimus. Et quidem quod attinet commutationem pluralis numeri cum singulari ac vice versa, haecce in primis proferre possumus memorata digna exempla ex Iustini M. scriptis et Eusebii Commentario in Psalmos maxime desumpta. Ies. IX. 6 ἐπὶ τῇ ὄμοι ἀντε. Iustinus M. in Apol. I. p. 65 omisso αὐτῷ habet ἐπὶ τὸν ὄμοι. — Genes. I. 2 θύστερος. Idem ibidem p. 78 τὸν ὑδάτων — Malach. I. 10 καὶ θυσίαν. Idem in Dial. c. Tryph. Jud. p. 126 et 210 τὰς θυσίας, ut etiam legitur apud Eusebium in Commentario in Psalmos p. 212. ed. Montfauconii. — Ibid. v. 11 ἀπὸ ἀνατολῶν ἥλιος. Iustinus M. l. I. p. 126, 136 et 210 ἀπὸ ἀνατολῆς ἥλιος. — Iosu. V. 16 τὸ ὑπόδημα. Idem ibid. pag. 159 τὰ ὑποδήματα — Psalm. LXXI, 3 ἀναλαβέτω — Idem p. 161 ἀναλαβέτωσαν. — Deut. XXXIII. 13 ἔργαντε καὶ δέσσω. Idem p. 188 ἔργων καὶ δέσσων. — Ies. LV. 12 τὰ σῆργα. Idem p. 232 τῶν ἔγραν. — Thren. I. 16 ὁ ὄφθαλμος με κατηγαγεν. Theodoretus in Commentario ad h. l.: οἱ ὄφθαλμοι με κατηγαγον. — Psalm. XI. 2 ἐλαλητεν. Eusebius in Commentario ad h. l. ἐλαληταν. — Psalm. XVII. 33 ἐλάφε. Eusebius l. l. ἐλάφων. — Habac. III. 15 ὑδάτε πολύ. Eusebius ibid. p. 193 ὑδάτα πολλά. — Ezech. IX. 4 σημεῖον. Eusebius l. l. p. 277 τὰ σημεῖα. Quemadmodum vero in omnibus his callatis locis pluralis numerus singularis loco positus reperitur, ita e contrario pro plurali singularēm numerū posuerunt, v. c. Ies. LVII. 1 ἰδετε. Iustinus M. Apol. I. p. 72 ἴδε. — Deut. XXXIII. 13 ἀβύσσων. Idem in Dialogo cum Tryphone Iudeo p. 188 αἰβύσσος. — Mich. IV. 1 επ'

ἐπ' ἵσχατων τῶν ἡμερῶν. Idem ibidem p. 202 ἐπ' ἵσχατε τῶν ἡμερῶν.
 — Prou. VIII. 36 χάρεις καὶ δοκίμεις. Idem ibidem p. 159 χάρειν
 καὶ δοκίμητον. Ibidem loco ὅπ' ἔργων posuit ὅπ' ἔργων, quae lectio
 etiam in Codice Alexandrino reperitur. — Ies. LXIII. 2 τὰ ἐνδύματα.
Athanasius Alex. in Sermone de Fide p. 18. T. II. Nouae Collectionis
 PP. GG. a Montfauconio editae τὸ ἐνδύματα. — Ezech. XVII. 12 τὰς
 ἀρχοντας. *Eusebius* in Commentario in Psalmos p. 110 τὸν ἀρχοντα
 — 1 Sam. XXI. 6 ἀρτοι. *Eusebius* l.l. p. 128 sequ. ἀρτος — Ies. V. 5
 ἀνάβιστοντας. *Eusebius* l.l. p. 253 αναβίστοται habet, quemadmodum
 etiam in sequentibus ἀκαθατοι loco ἀκαθατοι posuit. — Quo autem nu-
 meros eodem quoque modo Patres Graeci singulatum vocum casus,
 tempora ac modos commutarunt. V. c. Deut. XXXIII. 14 γενημάτων.
Iustinus M. Dial. c. Tryph. Iud. p. 188 γενημάτα — Psalm. II. 12
 ἐπ' αὐτῷ. Idem in Apol. I. p. 66 ἐπ' αὐτῷ. — Psalm. VII. 18 ἐπ' ἑρ.
Eusebius in Commentario ad h. l. ἐπ' ἑρ. — Ibid. XXXI. 6 πρὸς σε.
Eusebius l.l. πρὸς σοι. — Genes. XVIII. 1 ἐπὶ τῆς Θύρας. *Iustinus M.*
 Dial. cum Tryph. Iud. p. 150 ἐπὶ τῇ Θύρᾳ — Psalm. XVIII. 13 τῷ δελφῳ.
Eusebius in Commentario ad h. l. τῷ δέλφῳ. — Iesaias XXXIII. 15. *Iusti-*
nus M. in Dial. cum Tryph. Iud. p. 296 perperam substituit accula-
 tivos πορεύμενον, λαλέντα, ἀφωτιώμενον pro nominativis πορευόμενος,
 λαλῶν, ἀποτελέμενος habet. Confer Ioh. Ern. Grabii Dissertationem
 de variis vitiis LXX Interpretum versioni ante B. Origenis aenium illatis
 pag. 44. — Genes. XXVIII. 13 ἐπ' αὐτῆς. *Iustinus M.* l.l. pag. 156
 ἐπ' αὐτῆς. — Psalm. XVII. 6 Φωνὴ μη. *Eusebius* in Commentario ad
 h. l. τὴν φωνὴν μη. — Nec desunt alia loca, quibus commuta-
 tio temporum ac modorum, in Patrum scriptis haud raro obvia,
 demonstrari potest. Sic v. c. Ierem. IV. 4 pro περιτύθητε *Iustinus*
M. Dial. c. Tryph. Iud. p. 126 περιτύμεντε, et ibidem p. 203 θύσω pro
 θύσομαι posuit, quod legitur Michae IV. 7. — Psalm. XXI. 13 ἥσιξαν.
Eusebius in Commentario ad h. l. ἥσιξαντο. — Ib. v. 18 διμερεῖσαν.
Eusebius l.l. διμερεῖσαν — Psalm. XXVI. 6 ἀσπομαι. *Eusebius* l.l. ἀσω.
 — Ezech. XXXIV. 4 πλανώμενον. *Athanasius Alex.* in Sermone de Fide
 (T. II. p. 19 Montfauconii Nouae Collectionis PP. GG.) πεπλανημέ-
 νον. — Ierem. XLII. 19 εἰ μὴ ἐκλέψῃ. *Athanasius* in Sermone de pa-
 tientia, ib. p. 57 εἰ μὴ ἐκλέψῃ. — Ierem. IX. 1 τὸς δώσει. *Athanasius*
 Ibid. pag. 61 τὸς δώση. Eadem lectionis diuersitas et reperitur in Eius-
 dem

dem Commentario in Canticum ibidem p. 49, vbi loco δώσει Psalm. XXXIV. 6 δόν posuit, et in ipsiis Versionis Alexandrinae exemplaribus. Ierem. IX. 2, vbi pro δόν in Ald. et Compl. δόσει legitur. — Psalm XIX. 2 ἀντιλάβοιτο σε. Eusebius in Commentario ad h. l. ἀντιλάβετο — Psalm. XXXV. 11 δύνανται. Eusebius l. l. δυνήσονται. — Prou. IX. 5 ἐκέσσασ. Origenes Homil. XII. in Ierem. p. 118 κεκέσσα, vt etiam in Aldino legitur, sed paulo post, et quidem in eadem pagina, reprepta lectione ἐκέσσασ vltus est Origenes. — Psalm. LXXI. 2 κείνειν. Iustinus M. in Dial. c. Tryph. Iud. p. 161 κρηγεῖ. — Prou. XIII. 24 οὐ φείδεται τῆς βακτηρίας, μισεῖ τὸν υἱὸν αὐτῆς. Sed Clemens Alex. Paedag. Lib. III. p. 262 ὁ γάρ φειδόμενος τῆς βακτηρίας ἔσυται, μισεῖ τὸν ἔσυται υἱὸν. — Ezech. XX. 20 ἔσω. Iustinus M. in Dial. c. Tryph. Iud. p. 121 ἔσαι. et ibidem p. 171 σαλευθήσεται pro σαλευθήτῳ positum reperitur, quod legitur Psalm. XCIV. 11. — Psalm. XLIX. 7 διαμαρτύρομεν. Iustinus M. l. l. p. 122 sine dubio antecedente λαλήσω deceperit, διαμαρτυρεῖμεν posuit. — Malach. I. 10 εἰ προσδέξομαι. Iustinus M. l. l. p. 126 εἰ προσδέοχμα habet, sed p. 137 et 210 προσδέξομαι posuit. — Genef. XVIII. 14 ἀδυνατήσει. Iustinus M. l. l. p. 153 ἀδυνατᾶ, vt etiam legitur in MS. A. et Ald. Ibidem quoque ἀναστέψω loco ἀναστέψω reperitur. Genef. XIX. 19 δυνήσομαι. Iustinus M. l. l. δύναμαι. — Prou. VIII. 32 φυλάξει. Clemens Alex. Paedagog. Lib. II. p. 186 φυλάσσει. — Prou. VIII. 35 ἐτοιμάζεται. Iustinus M. Dial. c. Tryph. Iud. p. 159 ἡτοιμασαι. — Prou. III. 14 ἐμπορευεθεῖ. Clemens Alex. Paedag. I. II. pag. 212 ἐμπορευθῆναι. — Restat, vt etiam exempla nonnulla proferamus, e quibus appareat, fuisse hanc quoque Patrum Graecorum consuetudinem, vt voces simplices cum compositis et compositas cum simplicibus, compositiarum item alias cum aliis commutarent. Sunt autem haec fere, quae collegimus, et quidem primo verborum et vocabulorum simplicium in composita mutatorum. Ies. IX. 6 ἐδέθη ἡμῖν. Iustinus M. Apol. I. pag. 65 ἡμῖν ἀπεδέθη. — Genef. XIX. 22 ἐλθεῖν. Iustinus M. l. l. pag. 153 εἰσελθεῖν. — Ies. L. 17 πτώσεως. Eusebius in Commentario in Psalmos pag. 43. εἰσπτώσεως. — Psalm. XXXVII. 7 ἐπλήσθη. Eusebius in Commentario ad h. l. ἐνεπλήσθη. — Daniel XII. 2. Loco ἀνασήσονται Cod. Theodot. Alex. ἐγερθήσονται, sed Cod. Vat. Chis. Theodoretus et Cyrillus Hierosolymitanus p. 233 ἐξεγερθήσονται habent. — Prou. IV. 8

noj

καὶ οὐφάσεις. Clemens Alex. Strom. I. pag. 282 καὶ ὑπερυψώσεις.
 Confer etiam Theodoreti Commentarios ad Thren. III. 43. Hos. I. 10.
 In aliis vero locis verba simplicia loco compositorum posuisse reperiuntur:
 v. c. Genes. XIX. 20 διασωθήσομαι. Iustinus M. Dial. c. Tryph. Iud.
 p. 153 σωθήσομαι, ut et legitur in MS. A. et Complutensi. — Genes.
 XXVIII. 13 ἐπεζητῶτο. Idem ib. p. 156 ἐπέζητο. — Zach. III. 11
 ἔξαπέσαλκε. Idem l. l. p. 208 ἀπέσαλκε, quam lectionem etiam ha-
 bet codex Alexandrinus. — Ies. LV. 3 εἰσακέστατε. Idem l. l. p. 229
 ἔκεστατε. — Mich. IV. 3 ἔξελέγχεται. Idem ib. p. 203 ἐλέγχεται cum
 Alex. et Compl., quemadmodum etiam in Apol. I. p. 66 ἐλέγχεται po-
 sit pro ἔξελέγχεται, quod legitur ἀριθμόν II. 4. — Thren. III. 43.
 Loco ἐπισκέπτασθαι Alexandrinorum Theodoretus in Commentario ad
 h. l. ἐπικίπατας, et ibid. IV. 17 συνοπῆντον loco ἀποσκοπεύοντα po-
 sit. — Ierem. XXXI. 32. ἀποκλίνονται σοι. Athanasius Alex. in Ser-
 mone de Patientia ('Γ. II. Collectionis Nouae PP. GG. p. 61.) κλάνο-
 μει σε. — Daniel IX. 24 συντελεσθῆναι. Theodoretus τελεσθῆναι.
 Conf. Cl. Segar animaduersiones ad h. l. p. 53. — Daniel XII. 9. Co-
 ded Chistianus ἐπιπροθῶσι. Theodoretus: πυρθῶσιν. — Quod
 denique attinet ad ipsas voces compositas, quas Patris Graeci cum aliis
 compositis, sed eiusdem fere significationis, commutare solent, haecce tan-
 tum exempla obseruauimus ac collegimus. Deut. XXXI. 16. καταλεί-
 ψεται. Iustinus M. Dial. c. Tryph. Iud. p. 172 ἐγκαταλείψεται. — Mi-
 cha IV. 3. κατακέψεται τὰς ἑρμηνίας. Iustinus M. l. l. p. 203 συγκά-
 ψεται τὰς μάχαιρας. — Daniel VII. 19 τὰς διαφθέροντος. Idem
 καταφθέροντος. Confer Segar animaduersiones ad Danielem secun-
 dum Codicem Chistianum p. 38. — Prou. VIII. 6 ἐσακέστατε. Cle-
 mens Alex. Paedag. I. pag. 128. ἐπακέστατε. — Thren. III. 43 loco
 ἀπεδίωξε Theodoretus, in Commentario ad h. l. κατεδίωξε habet, et
 statim in sequentibus pro ἐπεσκέπτασθαι v. 44. ἀπεσκέπτασθαι posuit.

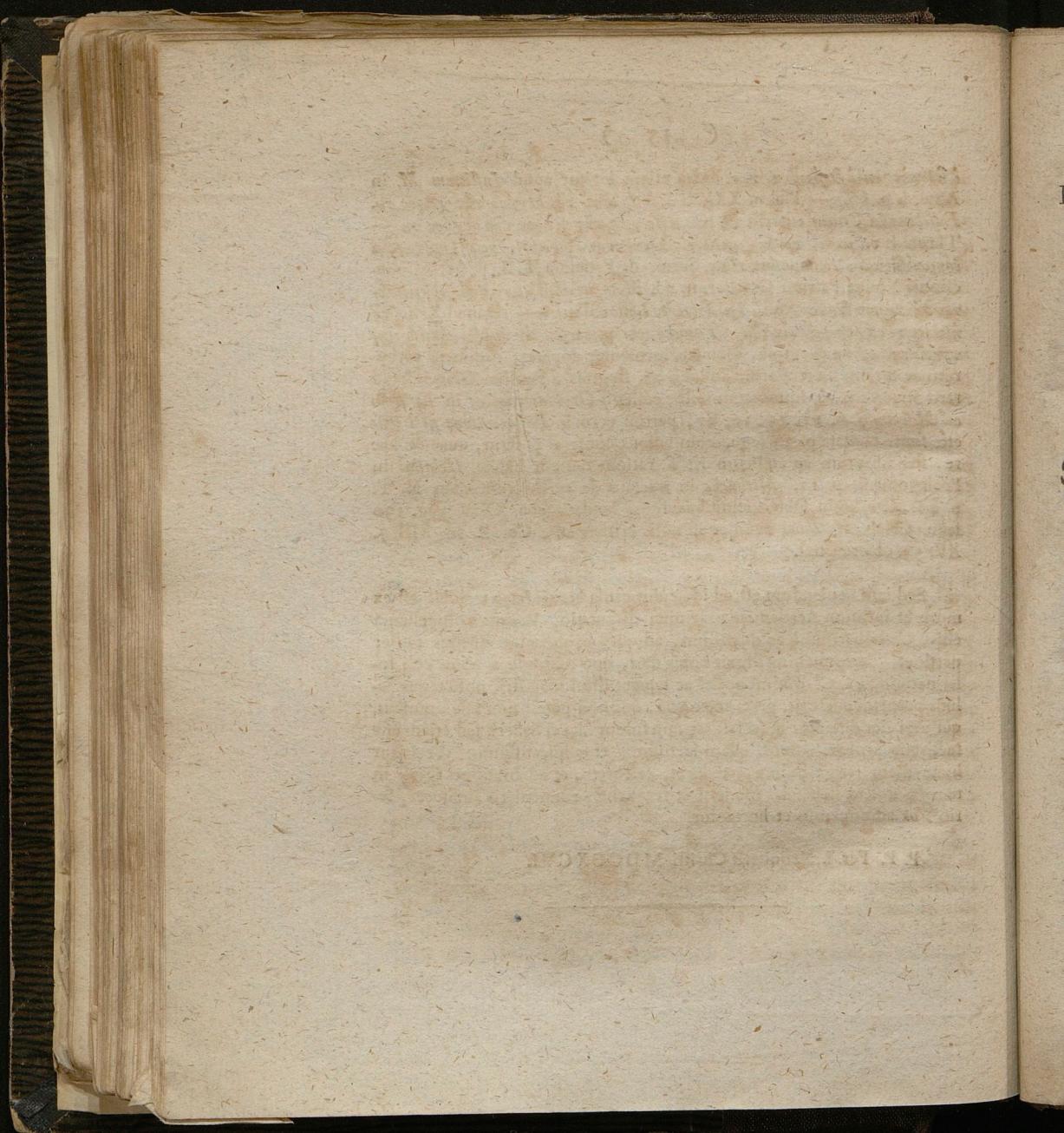
Ad hanc vero disputationem, quam hucusque de licentia, qua Pa-
 tres Graeci haud raro in permittandis vocabulis ac loquendi formulis si-
 milibus et unius eiusdemque significationis et commutandis vocum formis,
 numeris, casibus, temporibus ac modis, substituendis denique vocibus
 compositis loco simplicium et vice versa, vix reperiuntur, instituimus,
 pertinet etiam illud genus variarum lectionum, cuius origo non repe-

tenda est e codicibus, quibus vtebantur, a nostris diuersis, sed potius ortum ex eo, quod Patres graeci, loca SS. adducentes, de ordine verborum parum solliciti seriem sententiarum houd raro ita inuerterunt, ut appareat, eos textum graecum, quo vtebantur, nec diligenter inspexisse, nec accurate descripsisse. Haec vero obseruatio non solum ad libros asceticos Patrum adhuc superstites pertinet, v. c. Homilias ac Orationes ad Populum, in quibus loca SS. obiter tantum commemorantur et cerebro memoraret, adeoque sine omni depravatione recitata esse iure profecto expectari haud potest, sed etiam valet de Commentariis aliisque libris maiore cum cura ac diligentia scriptis. Cui assertioni nostrae vt fidem faciamus indubiam, simulque doceamus, quibus praecepsis ac cautionibus vsus Patrum Graecorum in restituenda lectione vera Versionum Graecarum V. T. sit regendum, etiam hanc rem exemplis nonnullis illustrabimus. Sic v. c. apud Ezechielem XX. 38 in versione Alexandrinorum leguntur haec verba: καὶ ἐκλέξω ἐξ ὑμῶν τὸς ἀστεβῆς καὶ τὸς ἀφειηκότας, quem locum Euzebius in Praeparatione Euangelica lib. II. c. 4 data occasione adducens, posteriora verba ita transposuit: τὸς ἀφειηκότας καὶ τὸς ἀστεβῆς. — Daniel VII. 10 χίλιαι χιλιάδες ἐλειτέργον ἀντώ, καὶ μύριαι μυριάδες παρεισήκασιν ἀντώ. Sed Clemens Rom. Ep. I. §. 4 habet: μύριαι μυριάδες παρεισήκασιν ἀντώ, καὶ χίλιαι χιλιάδες ἐλειτέργον ἀντώ. Origenes autem in Opp. T. I. pag. 767 ab initio posuit: χίλιαι χιλιάδες παρεισήκασιν ἀντώ, καὶ μύριαι μυριάδες ἐλειτέργον ἀντώ. — Prou. VIII. 24 πρὸ τῷ προελθεῖ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων. Iustini M. in Dial. c. Tryph. Iud. p. 158 πρὸ τῷ τὰς πηγὰς προελθεῖ τῶν ὑδάτων. — Ies. I. 18 ὡς χίονα λευκανῶ — ὡς ἔριον λευκανῶ. — Iustini M. Apol. I. p. 69 ὡς ἔριον λευκανῶ — ὡς χίονα λευκανῶ. — Ies. LII. 13 ἐπὶ τε πολλοῖ. Iustini M. Apol. I. p. 72 πολλοῖ ἐπὶ σε. — Ibid. LIII. 5. ἀντὸς δὲ ἐτραυματισθη διὰ τὰς ἀμφιτιας ἡμῶν, καὶ μεμαλάκισα μία τὰς ἀνομίας ἡμῶν. In textu vero graeco Iustini M. I. I. p. 72 ἐτραυματισθη διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, καὶ μεμαλάκισα διὰ τὰς ἀμφιτιας ἡμῶν. — Psalm. XIII. 3 τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ ἀντῶν, τὰς γλώσσας ἀντῶν ἐδολεύσαν. Iustini M. Dial. cum Tryph. Iud. p. 125 τὰς γλώσσας ἀντῶν ἐδολεύσαν, τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ ἀντῶν. — Genes. XXXI. 13 ἀνάσηθι καὶ ἔξελθε. Idem ibidem p. 155 ἔξελθε καὶ ἀνάζηθι. — Ies. LXVI. 1. Clemens Alex. Strom. Lib. V. p. 584 πῶν οἴκον εἰκοδομήσετε μοι, λέγει μύριος ὁ θρό-

ἐξενὸς μοι ὁ Θεόνος κ. τ. ε. Ita etiam legitur apud Iustinum M. in Apol. I. p. 66. — Psalm. XXXVIII. 10. ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς χειρὸς σε. Eusebius in Commentario ad h. l. ἀπὸ γὰρ τῆς χειρὸς τῆς ἰσχύος σε. — Thren. I. 1. μετὰ τὸ αὐχμαλωτισθῆναι τὴν Ἰσραὴλ, καὶ Ἱερουσαλήμ ἐγκυωθῆναι. Athanasius Alex. Serm. de Patientia T. II. p. 61. (Collectionis Nouae Patrum Graecorum ed. Montfauconii) μετὰ τὸ αὐχμαλωτισθῆναι τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ Ἰσραὴλ ἐγκυωθῆναι. — Daniel X. 4. τῇ ἡμέρᾳ τετάρτη καὶ εἰκάδῃ. Theodoretus p. 1258. ἐν ἡμέρᾳ εἰκάδῃ καὶ τετάρτῃ. Alia exempla, e quibus luculententer appetet, ordinem verborum ac seriem sententiarum in locis SS. singulis a Patribus Graecis haud raro inuersum ac immutatum esse, collegit Grabius partim in *Epistola ad Millium* p. 6, 12, 13, 16, 37, partim vero in *Dissertatione de Vitis* etc. supra laudata p. 34 sequ. cum quibus couferri possunt, quae de hac re, sed librorum ac codicium N. T. ratione tantum habita, Heinicus in Prolegomenis p. 11. Michaelis in tractatu de variis lectionibus N. T. p. 22. Crojus in Obseruationibus supra laudatis cap. XXIV. pag. 190 sequ. Celeb. Matthaei denique in notis criticis ad 1 Cor. X. 10, XIII. 7. XV. 55. obleruarunt.

Sed iam veniendum est ad id, cuius causa breuis haec a nobis est ex more et instituto Academiae praemissa disputatio, Vosque compellandi estis, Cives carissimi ac doctissimi, ad quos proprie hic libellus noster pertinet. Iterum enim illuxit nobis dies, quo religiose a nobis coli sollet natuitatis I. C. optimi nostri ac sapientissimi magistri, nostraque salutis perpetui auctoris, grata memoria, qui non potest non esse omnibus, qui veri eius discipuli et sectatores non solum dici et haberri, sed etiam esse factisque probari volunt, quam laetissimus et auspicatissimus. Ut igitur hunc diem religiosissime, vt decet, celebretis, et ad orationes sacras in templo nostro habendas modesti et frequentes conueniatis auditores, serio Vos admonemus et hortamur.

P. P. Fer. I. Natiuitatis Christi MDCCXCVI.

VI 216

5. + 24. Jh. 2:20

23 = E

39 = t.

3

TA → 0

vd 18

VD 77

04.2007 Oct,

OBSERVATIONVM NONNVLLARVM

DE

PATRVM GRAECORVM AVCTORITATE ET VSV
IN CONSTITVENDA VERSIONVM GRAECARVM
V. T. LECTIÖNE GENVINA

P A R S II.

Q V A A D

NATALE CHRISTI SACRVM

I
RGensi

NE

CHLEVSNER

E IN ACADEMIA VITE-
BISTORII ECCLESIASTICK
EPOSITVS, ORDINIS
VS.

MELTZERI.

